

Voor welke uitdagingen kom je te staan?

Zelfredzaamheid of pro-actie

In Nederland gaan we er vanuit dat na een ramp de meeste mensen zelfredzaam en veerkrachtig zijn. Deze idealen verschillen niet veel van de uitgangspunten van onze buurlanden. Toch laten de ervaringen daar zien dat ze in het kader van terrorisme voorzichtig terugkomen op deze idealen. Zowel in de acute fase als in de nasefase van terrorisme blijken getroffenen veel minder zelfredzaam dan gedacht, wat vraagt om een pro-actieve houding.

Getroffen samenleving

Aanslagen raken maatschappij-breed aan democratische waarden en gevoel van veiligheid. De vraag “wie is slachtoffer” is daardoor een stuk lastiger te beantwoorden. Dat vraagt dat al die lagen – direct getroffenen, getroffen organisaties, samenleving als geheel – in het nazorgaanbod geadresseerd worden. Dat kan een spanning met zich mee brengen tussen politieke doelen en behoeften van getroffenen of tussen collectieve en individuele rouw.

Registratie

Aanslagen zorgen voor een omvangrijke en diverse groep getroffenen. Zo zijn er vaak veel gewonden, getroffenen die zich bij een opvanglocatie melden, familie en vrienden die vragen om informatie of getroffenen die zich pas op een later moment realiseren wat de impact op hen is. Het registreren van aanwezigen in een opvanglocatie is slechts een beperkt gedeelte van de groep die ondersteuning nodig kan hebben. Hoe ga je de rest vinden en registreren?

Kwaliteit en continuïteit van hulpverleners

In de acute fase en nasefase duiken overal hulpverleners op die zich willen inzetten voor getroffenen. Zeker bij dit soort mediagenieke gebeurtenissen. Velen doen goed werk, maar soms wordt juist meer schade aangericht doordat mensen geen ervaring hebben met crises. Hoe houd je dan zicht op de kwaliteit van zorg? Weten huisartsen waar ze getroffenen naar toe kunnen verwijzen?

Rijk en regio

Bij een ramp of crisis is er een wettelijke taakverdeling tussen het Rijk, de regio's en andere partners. Aanslagen vinden plaats in een bronregio. Getroffenen komen mogelijk ook uit andere regio's (in en buiten Nederland). Bovendien voelt het Rijk zich verantwoordelijk voor het stroomlijnen van grote rampen en crisis en gaat verschillende taken op zich nemen. De meest effectieve zorg en ondersteuning vindt lokaal plaats, maar wie gaat wat doen als het regio-overstijgend is?

